

Global masonluk -7-

MASONİK HÜMANİZM: "İNSANA TAPINMA"

Hümanistlerin, günümüz masonluğunda hala kullanılan "Kainatın Ulu Mimarı" kavramını kullanmaları ise oldukça ilginçti. Bu durum, hümanistler ile masonlar arasında bir ilişki olduğuna işaret etmektedir. Prof. Martin bu konuda şunları yazıyor:

"Bu arada, Avrupa'nın diğer kuzey bölgelerinde, Hümanistlerle paralel olan daha önemli bir birlik oluştu. Hiç kimsenin önemini hemen kavrayamadığı bir birlik... 1300'lerde Kabalist-Hümanist cemiyetler kendilerini yeni yeni oluşturmaya başlamışken, İngiltere, İskoçya ve Fransa'da Ortaçağ duvarcı loncaları bulunmaktaydı. Bu loncalar, yavaş yavaş mason locaları haline geldiler. Ve o dönemlerde yaşayan hiç kimse masonlarla İtalyan Hümanistler arasında bir fikir birliği olduğunu tahmin edemezdi... Masonluk, Hümanistler gibi Roma Katolik Kilisesi'nden tamamen uzaklaştı. Ve yine, İtalyan Hümanist mezhebinde olduğu gibi masonlar, kendilerini büyük bir gizlilik prensibi içinde koruyorlardı.

Bu iki grubun başka ortak yönleri de vardı. Spekülatif Masonluğa ait yazı ve kayıtlardan İtalyan Hümanistlerindeki Kainatın Ulu Mimarı inancının masonlarca da aynen kabul edildiği anlaşılıyordu... Bu 'Ulu Mimar', (Katolik inancından farklı olarak) maddesel evrenin bir parçası ve 'aydınlanmış' düşünce yapısının bir ürünüydü... (Hümanistlerin ve masonların kabul ettiği) bu yeni inancın, klasik Hıristiyan inancı ile uzlaşan hemen hiçbir yönü yoktu. Günah, cehennem, cennet, peygamberler, melekler, rahipler ve Papa gibi pek çok kavram inkar ediliyordu." (Malachi Martin, The Keys of this Blood, s.520)

Avrupa'da 14. yüzyılda, kökenleri Kabala'ya dayanan hümanist ve masonik bir örgütlenme doğmuştu. Ve bu örgütlenme, Allah'ı Yahudilikte, Hıristiyanlık'ta ve İslam'da olduğu gibi, tüm kainatın yaratıcısı, hakimi ve tüm insanların tek Rabbi ve İlahı olarak görmüyordu. Bunun yerine, "Kainatın Ulu Mimarı" gibi farklı bir kavram kullanıyordu ve kast ettikleri bu varlık, onlara göre "maddesel evrenin bir parçası"ydı.

Bir başka deyişle, 14. yüzyıl Avrupa'sında ortaya çıkan bu gizli örgütlenme, Allah'ı üstü kapalı olarak inkar ediyor, "Kainatın Ulu Mimarı" kavramı altında, maddi evreni ilah olarak kabul ediyordu.

Bu çarpık inancın daha açık bir tarifini görmek istersek, bir anda 20. yüzyıla uzanabilir ve günümüz masonlarının kendi üyelerine mahsus olarak çıkardıkları yayınlara bakabiliriz. Örneğin en kıdemli Türk masonlarından biri olan Selami Işındağ'ın, genç masonları eğitmek için yazdığı ve 1977 yılında sadece masonlara mahsus olarak yayınlanan Masonlukta Esinlenmeler adlı kitabında, masonların "Evrenin Ulu Mimarı" hakkındaki inancı şöyle anlatılır:

"Masonluk Tanrısız değildir. Ama onun benimsediği Tanrı kavramı, dinlerdekinin aynı değildir. Masonlukta Tanrı bir yüce prensiptir. Evrimin son aşaması, doruğudur. Özvarlığını eleştirerek, kendi kendimizi tanıyarak, bilerek, bilim, akıl ve erdem yolundan yürüdükçe, onunla aramızdaki açığı azalabilir. Sonra, onda insanların iyi ya da kötü nitelikleri yoktur. Kişileştirilmemiştir. Doğanın ve insanların yöneticisi sayılmaz. Evrendeki büyük ve yüce çalışmanın, birliğin, harmoninin Mimarıdır. Evrendeki tüm varlıkların toplamıdır. Her şeyi kapsayan total güçtür, enerjidir. Bütün bunlara karşın, onun bir başlangıç olduğu benimsenemez... Büyük bir gizem (sır)dır."

Yine aynı kaynakta, masonların "Kainatın Ulu Mimarı" derken, aslında doğayı kastettikleri, yani "doğaya tapındıkları" şöyle ifade edilir:

"Doğa dışında bizi yöneten, düşünüyü ve davranışlarımızdan sorumlu bir güç olamaz.... Masonik ilke ve öğretiler, temellerinde bilim ve akıl bulunan bilimsel gerçeklerdir. Ekosizmin temel koşulu budur. Tanrı salt evrimdir. Bunun bir ögesi de doğanın gücüdür. Böylece salt gerçek de evrenin kendisi ve onu kapsayan enerjidir."

Türk masonlarının üyelerine özel yayın organlarından biri olan Mimar Sinan dergisinde ise, aynı masonik felsefe şöyle açıklanır:

"Evrenin Ulu Mimarı sonsuza doğru bir eğilim demektir. Sonsuza bir gidişi anlatır. Bize göre bir "yaklaşım"dır. Sonsuzluktaki saltığı (absolu/tamlık), mükemmeli, aramak ve tekrar tekrar aramak demektir. Düşünen Masonla, kısacası bilinçle, yaşanan an arasında bir mesafe oluşuyor."

İşte masonların "biz Allah'a inanıyoruz, aramıza ateist olanları kesinlikle almayız" derken kast ettikleri "inanç" budur. Masonluk gerçekte Allah'a değil, kendi felsefesi içinde ilahlaştırdığı "doğa", "evrim", "insanlık" gibi hümanist ve natüralist kavramlara tapınmaktadır.

Nitekim masonik literatürü biraz incelediğimizde, bu örgütün aslında "örgütlü hümanizm"den başka bir şey olmadığını ve amacının tüm dünyada din-dışı, hümanist bir düzen kurmak olduğu ortaya çıkar. 14. yüzyıl Avrupa'sının hümanist derneklerinde doğan fikirler, günümüz masonları tarafından aynen korunmakta ve savunulmaktadır.

Masonik Hümanizm: İnsana Tapınma

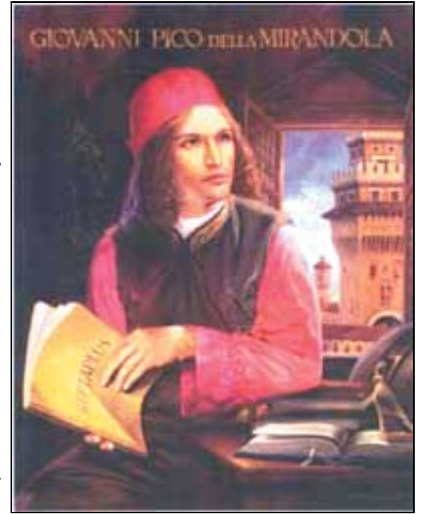
Masonların kendi üyelerine özgü yayınları, örgütün hümanist felsefesini ve bu felsefe içinde İlahi dinlere karşı duyulan düşmanlığı detaylı olarak tarif ederler. Gerek yabancı gerekse Türk masonlarının yayınlarında bu konuda sayısız denebilecek kadar çok açıklama, yorum, alıntı ve sembolik anlatım vardır.

Hümanizm, başta da belirttiğimiz gibi, insanın kendisini yaratmış olan Allah'tan yüz çevirmesi ve bizzat kendini "evrenin en yüce varlığı" olarak görmesidir. Bu aslında "insana tapınmak" anlamına gelir. 14. ve 15. yüzyıllarda ortaya çıkan Kabalacı hümanistlerden günümüz masonlarına kadar, bu akılsızca inanç devam ettirilmiştir.

14. yüzyılın Kabalacı Hümanistlerinin en ünlülerinden Pico Della Mirandola'dır. Mirandola'nın Conclusiones adlı çalışması, Papa VIII. Innocent tarafından "inkarcı ve sapkın düşünceler içerdiği" gerekçesiyle 1489 yılında lanetlenmiştir. Çünkü Mirandola, "dünyada hiçbir şey, insana hayran olmaktan daha üstün değildir" diye yazmıştır. Kilise, gerçekte "insana tapınma"dan başka bir şey olmayan bu sapkın düşüncüyü inkar olarak değerlendirmiştir. Gerçekten bu düşünce inkardır, çünkü asıl hayran olunacak varlık, Allah'tır. İnsan ancak O'nun bir eseri, itaatkar bir kulu ve bir tecellisi olarak değer taşır.

Günümüz masonları ise, Mirandola'nın üstü kapalı olarak ifade ettiği "insana tapınma" olan bu sapkın inancı çok daha açık şekilde ilan ederler. Örneğin Selamet Mahfilinde Üç Konferans adlı yerli bir masonik kitapçıkta şöyle yazılıdır:

"İptidai cemiyetler, acizdiler, aczleri dolayısıyla etraflarındaki kuvvetleri ve hadiseleri ilahlaştırdılar. Masonizm ise insanı ilahlaştırdı."



Mason yazar Manly P. Hall tarafından kaleme alınan The Lost Keys of Freemasonry (Masonluğun Kayıp Anahtarları) adlı kitapta ise, söz konusu masonik hümanist doktrinin, kökenleri Eski Mısır'a uzanan bir öğreti olduğu şöyle açıklanır:

"İnsan, Mısır'ın mistik efsanelerinde olduğu gibi, inşa halindeki bir tanrıdır, bir çömlekçi kalıbında şekillendirilmektedir. Her şeyi kaldırmaya ve korumaya yönelik ışığı parladığında ise, üçlü bir tanrılık tacı kazanır ve Üstad Masonların safına katılmış olur. Onlar ki, mavi ve altın renkli cübbelerinin içinde, Mason Locası'nın üçlü ışığı ile gecenin karanlığını söndürmeyi hedeflemektedirler."

Yani masonların batıl inancına göre, insan bir ilahdır, ama ancak üstad mason olduğunda bu payeye gerçekten erişir. Üstad mason olmanın yolu ise, Allah'a inanmaktan ve O'nun kulu olma şuurundan tamamen uzaklaşmaktan geçmektedir. Bu gerçek, bir başka araştırmacı, J. D. Buck tarafından Mystic Masonry (Mistik Masonluk) adlı kitabında şöyle özetlenir: "Masonluğun kabul ettiği tek kişisel tanrı, insanlığın bütünüdür... Dolayısıyla insanlık kavramı, masonluktaki tek geçerli tanrıdır."

Görüldüğü gibi masonluk bir tür dindir. Ama bu din, İlahi bir din değil, hümanist ve dolayısıyla batıl bir dindir; Allah'a değil, insanın bizzat kendisine tapınmayı emretmektedir. Masonik kaynaklar bunu ısrarla vurgularlar. Türk Mason Dergisi'ndeki bir yazıda, "Hep takdir ediyoruz ki, masonluğun yüksek ideali 'Humanisme' doktrini içindedir" denir. Bu doktrinin bir din olduğu da yine Türk masonlarına ait bir kaynakta şöyle açıklanır:

"Katı bir şekilde vaaz edilmiş dinsel dogmalardan uzak ve fakat hakiki bir din ve böylece hayatın manası içinde kök salmış olan Humanizmamız gençlerin farkında olmadıkları özlemlerini karşılayacaktır."

Peki masonlar, inandıkları bu batıl dine nasıl hizmet etmektedirler? Bunu görmek için, masonların topluma verdikleri mesajların anlamını biraz daha yakından incelemek gerekir.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/global-masonluk-7>